

Hvad er hofteledsdysplasi hos hunde?

Hofteledsdysplasi er en arvelig lidelse, hvor hofteledet bliver ustabil. Normalt passer lårbenets ledhoved nøjagtigt ind i hofteskålen i bækkenet, så der er en god tæt forbindelse. Men ved hofteledsdysplasi kan der under opvæksten udvikles ustabilitet, så hunden får smerter, når den bevæger sig. Udviklingen af hofteledsdysplasi skyldes et sammenspil af forskellige faktorer:

- Hundens størrelse og race
- Væksthastigheden
- Foderets sammensætning
- Træningsintensitet og -varighed

Der er altså både genetiske og miljømæssige faktorer, som spiller ind.

Hvad er symptomerne på hofteledsdysplasi?

Hos unge hunde:

- Hunden kan være uvillig til at springe eller gå op ad trapper
- "Harehop" med bagbenene under løb, dvs. bagbenene føres frem ved siden af hinanden i stedet for med det ene forrest
- Nedsat udholdenhed ved løb
- Pludselig opstået halthed på et eller begge bagben

Hos ældre hunde:

- Halthed på et eller begge bagben, som opstår gradvist
- Besvær med at rejse sig
- Stiv gang på bagben
- Uvillig til at gå op ad trapper
- Muskelsvind af lårmuskulatur og bagpartsmuskulatur; hunden får et smalt udseende bagtil
- Da vægten lægges frem på forbenene, bliver forkroppens muskulatur mere udviklet

Normalt bækken

Hvordan kan din dyrlæge stille diagnosen hofteledsdysplasi?

Dyrlægen vil undersøge, hvordan din hund bevæger sig. Bagefter vil han undersøge, om det gør ondt, når hofteleddene bøjes og strækkes, og om der er normal bevægelighed i hofteleddene.

For at stille en nøjagtig diagnose er det nødvendigt at tage røntgenbilleder af hofterne. Hvis hunden er meget rolig, kan man godt tage røntgenbillederne, uden at den er bedøvet. Det giver dog oftest bedre billeder, og det er også rarere for hunden, hvis

den er bedøvet under optagelserne. Røntgenoptagelsen sker mens hunden ligger på ryggen og får sine bagben strakt helt bagud, mens de samtidigt holdes parallelle. På billederne ser dyrlægen efter, hvor godt ledhoved og ledskål passer sammen, og hvordan formen på lårbenshovedet og ledskålen er.

Hvad er fremtiden for din hund, hvis den har hofteledsdysplasi?

For den unge hund (yngre end 12 måneder) med smerter, der får konstateret hofteledsdysplasi, ser man af og til, at hofteleddet stabiliserer sig under den videre opvækst, så hunden bliver symptomfri. Men hunden kan i løbet af nogle år få symptomer igen, og så må man overveje behandlingsmulighederne igen.

Mange ældre hunde med hofteledsdysplasi kan hjælpes med smertestillende midler. Som nævnt i afsnittet om behandling af hofteledsdysplasi ovenfor, er der mange behandlingsmuligheder, så chancen for at få en velfungerende hund er god. Der findes dog nogle håbløse tilfælde, som ikke kan hjælpes.

Det skal pointeres at hunde, der får konstateret hofteledsdysplasi, ikke bør bruges i avlen. Der er over hele verden iværksat programmer, som skal afdække hvilke hunde, der har hofteledsdysplasi og derfor ikke må bruges til avl.

Hvorfor får hunde hofteledsdysplasi?

Hofteledsdysplasi er det, man kalder en multifaktoriel lidelse. Det vil sige, at der både er genetiske og miljømæssige faktorer, som spiller ind. Der er mange forskellige gener, der har betydning for lidelsen, så avlsprogrammer, der skal afskaffe hofteledsdysplasi, er vigtige.

I opvæksten har foderets sammensætning stor betydning for udviklingen af hofteledsdysplasi. For stor væksthastighed og ubalance i mineralsammensætningen disponerer for lidelsen. Det er især for meget kalk og forkert calcium-fosfor forhold i foderet, der har betydning.

Overdreven motion og træning af unghunde øger risikoen for hofteledsdysplasi, og for alle hunde er overvægt i høj grad med til at forværre tilstanden.

(kilde: netdyredoktoren.dk)

Hofteledsdysplasi hos Old English Sheepdog

Godt 80 % af alle fotograferede OES'er er frie for hofteledsdysplasi.

Ca. 10% har middel til svær hofteledsdysplasi.